

αυτοί έχουν προ πολλού κλιμακώσει την αντιδικία μεταξύ τους και ουδέποτε θα ομοιοήσουν. Με ένα μέτωπο εσωτερικής ομοψυχίας και συναδέλφωσης και με τη συμπαράταξη της Δημοκρατικής κυβέρνησης της Ελλάδας με τον πρωθυπουργό κ. Ανδρέα Παπανδρέου και με τη βοήθεια των φιλελευθέρων λαών, σίγουρα ο αγώνας μας για επιστροφή και δικαίωση θα φθάσει σε αίσιο τέρμα.

Πριν τελειώσω θέλω ν' απευθυνθώ και προς τους Τουρκοκύπριους συμπατριώτες μας, στους συνετούς και μυαλωμένους, στους εχόμενους και νοικοκυραίους, σ' αυτούς που αγαπούν και νοιάζονται για το μέλλον της κοινής πατρίδας μας, σ' αυτούς που θέλουν την πρόοδο και την ευημερία της Κύπρου μας.

Η Τουρκία αγαπητοί συμπατριώτες εισέβαλε στην Κύπρο για να καταστρέψει το όμορφο τούτο νησί της Μεσογείου, εμάς δε τους κατοίκους της Έλληνας και Τούρκους να τους έχει σκλάβους της με χαμηλό βιοτικό και πνευματικό επίπεδο. Σ' αυτό τουλάχιστο αποβλέπουν όλες της οι ενέργειες. Αυτοί, με τα στρατεύματα εισβολής κατάντησαν η φοβερότερη μάστιγα για σας και ουδέποτε θα βρήτε ανά-

παυση και εφesusχασμό απ' αυτούς.

Γι αυτό σας καλώ να ενωθείτε μαζί μας στον αντικατοχικό μας αγώνα για εκδίωξη των γιουρουκλήδων και των κουβαλητών εποίκων της Ανατολίας που αποτελούν την κακοδαμονία της Κύπρου μας. Ελάτε να λύσουμε μόνοι μας τις διαφορές μας και να ζήσουμε ελεύθεροι πια πολίτες στην κοινή μας Πατρίδα.

Να τη μετατρέψουμε από χώρα προστριβών και διενέξεων, αλληλοσπαράγμου και εμφυλίου πολέμου σε ήσυχο τόπο ειρήνης κι ευτυχίας, σε μια ευημερούσα και προηγμένη χώρα, για να απολαμβάνουμε τα αγαθά της όλοι της οι κάτοικοι, Έλληνες, Τούρκοι, Μαρωνίτες και Αρμένηδες. Σας δίνουμε την υπόσχεση μας πως σε μια ενιαία Κύπρο θα διασφαλιστούν και κατοχυρωθούν τα δικαιώματα όλων των πολιτών από διεθνείς εγγυήσεις. Ν' αναβιώσουμε έτσι τα παλιά ειρηνικά χρόνια και να ξανασυνδέσουμε άρρηκτους δεσμούς φιλίας, αλληλεγγύης και συναδέλφωσης που να διαιωνίζονται μελλοντικά στους επερχόμενους απογόνους μας.

Σας ευχαριστώ

Χώμα της Αυλής μου Ελληνικό

Αν τόξερα Πατρίδα μου πως τζείνος ο φευκός μου
 που τον τόπο μου, θάταν τζι' ο ξερριζωμός μου,
 είθεν να πάρω μια χούφτα χώμα που το χώμα το δικό σου.
 Σε μια γλάστρα να το βάλω ένα λουλούδι μυρωδάτο να φυτέψω
 Να μουσκουμυρίζει τζιαι το χώμα τζιαι η γλάστρα
 Να το θωρώ τζιαι να λαλώ
 Το χώμα τούτο είναι καθαρών Ελληνικό
 Δεν πρόφθασε να το μολύνει η μπότα του βάρβαρου Αττίλα!
 Φαίνεσαι μου Πατρίδα μου αν τα κατάφερα την ώρα του φευκού μου
 τζι' άρπασσα μια χούφτα χώμα που το χώμα της αυλής μου
 είθεν να μου γλυκάνει κάπως τον πόνο της ψυχής μου.

Μελπομένη Χατζηγηγορίου

Το μικρό μου το χωριό

Το μικρό μου το χωριό
το μικρό το χωριουδάκι μου
κτισμένο αψηλά απάνω στο βουνό
ποτέ δεν το ξεχνώ

Το μικρό μου το χωριό
για όλους είναι τόσο δα μικρούτσικο χωριό
για μένα φαίνεται το μεγαλύτερο απ' όλα τα χωριά
γιατί είναι το δικό μου το χωριό·
Είναι δε τόσο μεγάλο όσος είναι και ο καϋμός που έχω να το ξαναϊδώ.

Μελπομένη Χατζηγηγορίου

Μια γυναίκα ενός αγνοούμενου

Κοίταξα τα μάτια της ήτανε δακρυσιμένα
καυτά τα δάκρυα ωσάν βροχή κυλούσανε
στα μάγουλα τα μαραμένα.

Ο πόνος της ξεχείλισε, η καρδιά της ραγίστηκε,
ντύθηκε στα μαύρα στην εκκλησία πηγαίνει
Ήτανε ψυχοσάββατο — βαστάει κόλλυβα στο χέρι.

Ο παπάς στην εκκλησία μνημόνευε συνέχεια ονόματα εις τα χαρτιά γραμμένα.
Μνημόνευσε και μεν τον άντρα μου, παπά, λείει στον παπά,
με φωνή από τα βάθη της ψυχής βγαλμένη.

Αν είναι αποθαμένος, δροσιά παρηγοριά να βρει η ψυχή τ' αποθαμένου.

Αν είναι ζωντανός τον Θεόν παρακαλώ
τον πόνο μου να δει, να λυπηθεί

Να τον βοηθήσει και τον δρόμο του γυρισμού ν' ακολουθήσει.

Μελπομένη Χατζηγηγορίου